

Video 6

Majoritatea oamenilor de pe aceasta planeta isi traiesc viata mai mult reactionand folosind subconstientul decat avind ganduri proprii, constiente. Cineva zice sau face ceva si noi reactionam la acestea in functie de rana emotionala care a fost atinsa/resuscitata. Nici macar nu sintem constienti ca facem acest lucru. Cu cit inaintam in viata sintem din ce in ce mai raniti si provocati emotional atit de cei din mediul nostru apropiat, privat..cit si de catre societate; in aceasta problema mass-media are un impact urias asupra comportamentului nostru. Cei ce controleaza media stiu exact cum functioneaza mintea umana si cum sa provoace (sa apese pe tragaci/sa declanseze raspunsuri bazate pe subconstient) in masele de oameni. Acest fenomen, controlul prin mass-media, functioneaza cu precizie de ceasornic.

Cu timpul, lumea noastra a devenit din ce in ce mai reactiva...oamenii mai mult reactioneaza deci actioneaza. Actionam din ce in ce mai putin in conformitate cu Sinele nostru. Am fost manipulati sa devenim asa; aceasta manipulare face parte dintr-un plan mai mare pe care il vom discuta detaliat in materialele video viitoare. Cei care detin puterea/controlul la nivel mondial, finite umane si nonumane, provoaca trauma si drama iar noi, in modul nostru de raspuns, prin reactie..nu actionind constient, ne ranim unii pe altii si acest lucru reprezinta temelia intregului sir de probleme pe care le intimpinam azi. Faptul ca noi, oamenii reactionam din subconstient in loc sa actionam conform Sinelui nostru constient se vede clar daca ne uitam la relatiile amoroase si la casatorii. Exista o zicala ce spune ca barbatii se casatoresc cu mamele lor si femeile cu tatii lor. Acest lucru e corect si contine mai mult adevar decat vrem noi sa credem. Cu toate ca acest fenomen poate fi observat la o analiza superficiala el nu a fost explicat indeajuns si este in totalitate legat de Narcisism. Pentru unii ar putea fi surprinzator, dar, cele mai obisnuite relatii pe aceasta planeta -cel putin de la revolutia industrială incoace- sint cele dintre un Narcisist (sau o persoana cu trasaturi majoritar narcisiste) si un Codependent, termen care se foloseste pentru a desemna victima Narcisistului.

Termenul de **codependenta** a fost inventat pentru ca de fapt victima doar crede ca este dependenta de Narcisist pentru supravietuire si ca fara acesta nu va

putea fi fericit. Totodata este adevarat ca si Narcisistul este dependent de victima pentru a supravietui; asta inseamna ca de fapt ambii sint **codependenti**. Narcisistul chiar are nevoie, literalmente de energia victimei pentru a ramine in viata si victima crede ca are nevoie de Narcisist din diverse motive; si toate acestea provin din abuzul care a avut loc in copilarie.

Oamenii cred ca abuzul din copilarie inseamna (presupune) ca un parinte isi bate copilul sau este in mod vizibil rau cu copilul, dar de multe ori nu asta presupune acest tip de abuz. Exista un abuz pe care il fac chiar si parintii codependenti. Abuzul poate fi orice..de la **neglijare, respingere, a face de rusine copilul, a-l face sa se simta vinovat, compararea cu alti copii, neascultarea copiilor, aplicarea de reguli stricte, nelasarea copilului sa fie el insusi, nevalidarea nevoilor copilului**; dar abuzul poate fi si **hartuire verbala** si/sau **abuz psihic**. Studiile arata ca ceea ce consideram ca fiind cea mai mica forma de abuz (dintre cele de mai sus) de cele mai multe ori are cele mai daunatoare efecte asupra copilului, in mod special **respingerea, rusinarea, compararea si inducerea vinovatiei**. Acestea provoaca in copil rani emotionale ingrozitor de profunde si aceasta stare poate uneori sa dureze o viata intreaga.

Daca un parinte e Narc si celalalt este codependent –cum se intimpla in cazul relatiilor din zilele noastre - parintele Narc va abuza continuu si constant copilul –in mod fatis sau ascuns. Astfel copilul devine la rindul lui un codependent. Copilul va incepe fie sa isi imite parintele Narc sau va invata cum sa il multumeasca pe parintele Narc. In primul caz copilul va dezvolta trasaturi asemanatoare cu ale parintelui Narc dar de obicei nu va deveni un Narcisist total; uneori insa devine. Cit de mult va prelua copilul din personalitatea parintelui Narcisist depinde de gradul de influenta negativa pe care acest parinte il are asupra copilului si cit de puternic e Sinele individual al copilului. Copilul care va invata sa il multumeasca pe parintele Narcisist va deveni de obicei un individ care se va stradui sa faca pe placul tuturor pentru a **primi validare, recunoastere, apreciere in incercarea de A FI IUBIT**.

Acest lucru este devastator pentru fiinta si inseamna ca individualitatea, EGO –ul nu se va dezvolta niciodata. Aceasta persoana doar se va adapta mediului inconjurator si rareori isi va exprima Sinele autentic. Va fi o lipsa a identitatii si acest

copil rareori va sti cine este cu adevarat pentru ca individualitatea nu i-a fost cultivata, nu s-a dezvoltat. Din copilăria frageda copilul va incerca in permanenta sa fie altcineva decit el insusi pentru ca realizeaza ca a fi el insusi nu ii este permis. Si astfel aceasta fiinta va crede ca nu ii este permis sa fie ea insasi nici la maturitate..ca adult.

Acest fenomen este foarte obisnuit. Copilul care imita Narcisistul nu isi va dezvolta propria personalitate pentru ca va deveni similara cu cea a parintelui abuziv sau a parintilor abuzivi. Aceia dintre noi care ne-am dat seama ca cea mai buna metoda de a ne descurca este sa invatam ce vor parintii de la noi (si ce asteptari au si sa ne ajustam acestor cerinte) uneori ne cream o mica lume proprie in mintea noastra unde putem evada atunci cind lucrurile se inrautatesc in viata noastra reala. Este de obicei o lume de basm, magica, plina de fantasme sau un loc in care doar noi avem acces si, in acea lume sau in acel loc putem crea orice ne dorim noi. Daca sintem niste copii creativi si cu inclinatii artistice vom dezvolta acest adapost/paradis pentru noi; in consecinta, mai tirziu, in perioada adulta putem deveni artisti in adevaratul sens al cuvintului. Cu alte cuvinte evadam din realitatea 3D si ne petrecem timpul in alte dimensiuni unde putem crea cu gindurile noastre fara sa ne deranjeze nimeni. In acest timp pierdem legatura cu corpul nostru si cu mediul nostru inconjurator intr-o foarte mare masura pentru ca este prea inconfortabil sa fim aici, in lumea fizica, aici unde are loc abuzul asupra noastra.

Cu toate acestea exista printe noi si aceia care, in loc sa evadeze in lumea proprie, devin rebeli inca din copilăria timpurie; acei copii numiti **copiii problema**. Incercam sa facem fata situatiei prin impotrivirea noastra la acest abuz. Impotrivirea, revolta, duce si la mai mult abuz din partea parintelui Narcisist sau din partea parintilor Narcisisti. Astfel vom evolua/deveni mai degraba Narcisisti deschisi la maturitate spre deosebire de cei care, copii fiind, au gasit scapare in lumea fanteziei. Ambele cai/alegeri vor avea urmari dezastruoase mai tirziu in viata..chiar daca in mod diferit.

Rebelul va fi agresiv deschis sau pasiv agresiv iar copilul care a evadat in lumea proprie de obicei va deveni retras si supus. Copilul care si-a confruntat abuzatorul alege sa ramina aici, in realitatea fizica..in comparatie cu copilul care

evadeaza; **din aceasta cauza va avea foarte rar sansa sa isi dezvolte latura spirituala a personalitatii.** Unii copii sint un amestec al celor doua tipuri descrise mai sus. Nici unul insa nu are sanse de scapare. Ambii isi aleg doar metoda de a se descurca intr-o situatie asupra careia nu au control fiind copii. Sintem cu totii neajutorati la inceputul vietii noastre si avem nevoie de ingrijitorii nostri pentru supravietuire.

Multi dintre noi care nu sint constienti de efectele Narcisismului cred ca modul nostru de a actiona si de a re-actiona ...din vietile noastre de zi cu zi..este aliniat cu personalitatea noastra, in conformitate cu aceasta, dar nu este nimic mai putin adevarat. In realitate nici macar nu stim cine sintem cu adevarat intrucit am crescut si am devenit altcineva.. am devenit persoana dorita de parintele sau ingrijitorii nostri. In cazul copilului rebel, acesta va deveni **oaia neagra** a familiei impotriva careia se va intoarce toata lumea pentru ca nu s-a supus, nu a fost ascultator. Cei care au incercat sa isi multumeasca parintii, sa le indeplineasca asteptarile vor deveni **copilul de aur** si vor incerca permanent sa se autodepaseasca pentru a da satisfactie nevoilor parintilor. In ambele cazuri acest lucru duce la depresie si la sentimentul **de a nu fi indeajuns de buni** atiti in copilarie cit si la maturitate. Incapacitatea de a ne exprima cu adevarat in copilarie, in aliniere cu cine sintem cu adevarat si imposibilitatea de a fi pe placul parintilor si al nostru concomitent vor genera traume: **rusine, vina, anxietate generala si anxietate de separare; acestea sint doar citeva dintre rani. Temerea/frica ca nu sintem indeajuns de buni si ca vom fi abandonati, parasiti din acest motiv, ca nu vom fi iubiti pentru cine sintem cu adevarat, in combinatie cu rusinea si vina sint miezul ranilor emotionale din copilarie.**

In mod special abandonul si anxietatea de separare sint la baza tuturor ranilor provocate de abuzul narcisistic.

Si fiindca intr-un grad mai mare sau mai mic toata lumea are aceste rani, noi, oamenii avem tendinta de a ne declansa unii pe altii chiar daca in realitate nu sintem Narcisisti.